

चतुस्त्रिंशदङ्गुले धन्यं दानधर्मभाजनं च पञ्चत्रिंशदङ्गुले
मरणं सद्यः करोति । षट्त्रिंशदङ्गुले विजयं भर्तुर्ददाति
सप्तत्रिंशदङ्गुले पराभवमरिभिः करोति । अष्टत्रिंशदङ्गुले
शत्रुप्रसदनं करोति नवत्रिंशदङ्गुले कुजनैरेव परिक्लेशं
नयति । चत्वारिंशदङ्गुले कन्यालाभमरिजयं च प्राप्नोति
अथेन खड्गस्थितेन । तथैकचत्वारिंशदङ्गुले शत्रुभ्यः
पीडनाङ्ग्यं लभते द्विचत्वारिंशदङ्गुले स्वराष्ट्रवर्द्धिमन्त्रिण-
त्वचत्वारिंशदङ्गुले दुःखं प्राप्नोति सेनापतिरेव भर्ता
भवति । चतुश्चत्वारिंशदङ्गुले श्रियं विपुलां लभते । पञ्च-
चत्वारिंशदङ्गुले व्रणो भयङ्कः षट्चत्वारिंशदङ्गुले
व्रणाः सुखावाहा भवन्ति । सप्तचत्वारिंशदङ्गुले स्वपक्षं
पीडयति परपक्षं वर्द्धयति अष्टचत्वारिंशदङ्गुले राजश्रियं
भुङ्क्ते एकोनपञ्चाशदङ्गुले शत्रोर्विजयं लभते । पञ्चाशदङ्गुले
कुलदृष्टिर्भवति । एकत्रिंशदाष्टाङ्गुलिषु व्रणे फलविशेषोऽभि-
हितः । अतः परं प्रवक्ष्यामि खड्गलक्षणसुप्तम् । प्रधान-
देहसंभूतैरन्धास्यभिररिन्दमः । लोहं प्रधानं खड्गायै
प्रशस्तं तद्विशेषतः । खरीकटुरक्षिकावङ्कस्त्र्यारकोप-
स्र । विदेहेषु तथाङ्गेषु मध्यमग्रामचेदिषु । सह-
ग्रामेषु वीरेषु तथा कालङ्करोऽपि च । लोहं प्रधानं खड्गानां
नवानां श्रेष्ठं लक्षणम् । खरी कटुरजा ये च दर्शनीयाश्च
ते स्मृताः । कार्ये दक्षाश्च क्षत्रिकाश्चद्वौ शूरवस्तया”
तीक्ष्णान्धेदसहा वङ्गा इडाः स्त्र्यारकोद्वाः । सुदृढाश्चैव
विज्ञेया प्रभवन्ति विदेहजाः । अङ्गदेशोल्लवास्तीक्ष्णाः
सज्जान्ते इडास्तथा । वेगवन्तस्तथा तीक्ष्णामध्यमग्राम-
सम्भवाः । असारलववस्तीक्ष्णाश्चेदिदेशसमुद्भवाः । सह-
ग्रामोल्लवाः खड्गाः सुतीक्ष्णालववस्तथा । निर्बला
निर्मला खड्गावोरदेशसमुद्भवाः । कालङ्कराभारसहास्तेषां
वक्ष्यामि लक्षणम् । शतार्द्धमङ्गुलानां तु श्रेष्ठः खड्गः
प्रकीर्तितः । तदधोमध्यसंज्ञाभाक् ततोहीनं न भ्रायेत् ।
प्रमाणाभ्यधिकं देव ! छिन्नवन्धन्यैव च । दीर्घः सुमधुरः-
शब्दोयस्य खड्गस्य भार्गव ! ॥ किङ्किणीसदृशस्तस्य शरणम्
त्रेष्ठमुच्यते । खड्गः पलपलाशाग्रोमण्डलास्तस्य शस्यते ।
करवीरपलाशाग्रसदृशश्च विशेषतः । महीधतसगन्धश्च
प्रज्ञोत्पलसुगन्धिकः । वर्क्षतश्चोत्पलाकारः सर्वस्यै
गगनस्य च । समाङ्गुलस्याः शस्यन्ते व्रणाः खड्गेण
भार्गव ! । श्रीदक्षपर्वताकारवंशवस्तनिभाश्च ये । मङ्ग-
ल्लानां तथान्येषां सदृशा ये च भार्गव ! । काकोलूकार्कवन्ध्या
भा विप्रमाङ्गुलिसंस्थिताः । वंशानुगाः प्रभूताश्च न प्रशस्तौ

कदाचन । खड्गे न पश्येद्दहनं दृष्ट्वा न दृष्टुयादसम् ।
न चास्य कथयेन्मूल्यं जातिं देशं कथञ्चन । उत्सृष्टो न स्युयेत्
खड्गं निशि कुर्याच्च शीर्षके । दिवा च पूजयदेनं गन्धमाल्यादि
सम्भदा । खड्गं प्रशस्तं मणिहेमचित्रं कोशे सदा चन्दन-
चूर्णयादयम् । संस्थापयेद्भूमिपतिः प्रयत्नान् यतेत चेह स्वश-
रीरवञ्च” विष्णुध० । देवीपु० । “खड्गस्य लक्षणं वक्ष्ये त्रि-
शस्य तं सुन्दरि ! । नान्यशस्त्रोल्लवं कार्यं नृदुल्लोहमयन्तथा ।
स्फुटितं खण्डितं ह्रस्वं सप्रणं साधितं तथा । नृदुल्लोहे-
नचारभ्यः सन्धितो मरणं भवेत् । सप्रणेनापि हृद्गो-
रेखायां पातकी भवेत् । भार्या माता तथा पुत्रो न्वियते
खण्डितेन च । ह्रस्वेन लाघवं लोके दीर्घतापि ह्यसिद्धिदा ।
अन्यशस्त्रोल्लवेनापि संभवेन्मरणम् भुवम् । पञ्चाशदङ्गुलं
खड्गं त्रिशिखञ्च सुरेश्वरि । ईदृशङ्कारयेत्खड्ग-
मायु सिद्धिफलप्रदम्” । अस्यते चिन्तते अस-इन् ।
इत्यादि “तिस्रः पल्लोऽसिपथान् कल्पयन्त्यश्च स्तुचोभिः”
काव्या० २०।७।१ । “असेः श्वासस्य पथः मार्गान्”
कर्म० त्रि० । ४।३।३ अस्यगण्डः । [हेम० ।

असिक न० असि-संज्ञायां कन् । अधरश्चिवुकायोर्मध्यमागे-
असिक्री स्त्री सो-क्त सितो केशादौ शुभ्रा जरती तद्विज्ञा
अष्टङ्गा ऋदेशः ङीप् च । अन्नः पुरचारिण्यासष्टङ्गायां
१ प्रेष्वायाम्, २ नदीभेदे च । ३ रात्रौ निरु० तस्याच स्त्र्य-
तेजःशून्यतया असितत्वात् तथात्वम् “त्वचमसिक्तौ
भूमनो दिवस्पति” ६।७।१५ । “त्वङ्गिया विश्वायन्न-
सिक्तीरसमानाः” ऋ० ७।५।२ । असिक्तीरसितवर्णा
राजस्यः” भा० वीरस्य प्रजापतेः ४ कन्याभेदे । असिक्ती-
मावहृत् पत्नीं वीवरणस्य प्रजापतेः” इति हरि० ३ अ० ।
“छन्दसि क्रमेणे” वार्त्ति० उक्तेः छन्दसेवायं ऋदेशः
लोके तु क्वचित् । “असिक्ती स्थादष्टङ्गायामित्यमरः” ।
असिगण्ड सु० असिः क्षिप्रोगण्डो यत् । गण्डोपधाने ।
असिज्जीविन् पु० असिना तद्व्यापारेण जीवति जीव-स्थिति ।
शस्त्रव्यापारेण युद्धादिनाजीविकावति विप्रस्य तथात्वे नि-
न्द्यत्वम् “असिजीवी मशीजीवी काण्डे पृष्ठश्च धावक” इत्युक्तेः ।
असित सु० सितः शुभ्रः विरोधे न० त० । १ शुभ्रवर्णभित्ते तद्वि-
रुद्धे कृष्णवर्णे । २ तद्वति त्रि० । ३ कृष्णपक्षे सु० । ४ नीलोपधौ
अन्नः पुरचारिण्यासष्टङ्गायां ५ प्रेष्वायाम् स्त्री ङीप्
कृष्णवर्णपरतया क्रच असिक्तीत्येव । “असितगरिनिभं
स्यात् कम्पलं सिन्धुपालम्,, उप्यदन्नः “तन्मुमवध्ययक्षि
तम्” ऋ० ४, १३, ४, ५ यमुनायां तस्याः कृष्णवर्णात्वात् तथात्वम्